

اخراج کارگران افغان، یک اقدام جنایتکارانه است که وسیعا باید مورد اعتراض قرار بگیرد و محکوم شود

سازمان فدائیان (اقلیت)

یازدهم آذرماه هشتاد و پنج

رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، همراه با یک کارزار وسیع تبلیغاتی هیستریک و بی شرمانه علیه افغان ها، طرح اخراج گسترده ی کارگران و پناهجویان افغان را از اوائل ماه گذشته آغاز کرده است. صالحی مرام، مدیر کل اشتغال اتباع خارجی وزارت کار جمهوری اسلامی چنین عنوان نموده است که از سه میلیون افغان که در ایران زندگی می کنند، تنها ۹۰۰ هزار نفر اجازه اقامت دارند. با این حساب، صدها هزار نفر از کارگران و پناه جویان افغان که با در نظر گرفتن اعضای خانواده ی آنها، سر به میلیونها می زند، به بهانه ی نداشتن کارت اقامت، در معرض اخراج اند. وزارت کار رژیم اعلام نموده است که تا پایان سال جاری، ۵۰۰ هزار تن از کارگران افغان اخراج می شوند. وزارت کار در عین حال با پیش گرفتن توأمان سیاست های تشویقی و تنبیهی در مورد کارفرمایان، از آنان خواسته است ظرف مدت ۱۵ روز کارگران افغان را اخراج کنند و هشدار داده است چنانچه به این کار اقدام نکنند، ضمن آن که دستگاه قضائی آنان را به ۳ تا ۶ ماه حبس محکوم می کند، بانک های کشور نیز از اعطای تسهیلات و خدمات بانکی به این دسته از کارفرمایان خودداری خواهند نمود. وزارت کار رژیم، در عین حال قول داده است چنانچه کارفرمایان، کارگران افغانی را اخراج کنند و به جای آن ها کارگر ایرانی را به کار گیرند، دولت تا مدت سه سال حق بیمه آنها را خواهد پرداخت.

هم اکنون تیم های ویژه ای مرکب از افراد نیروهای انتظامی، وزارت کشو، دادستانی، وزارت بازرگانی و بازرسان وزارت کار تشکیل شده است که با انجام یک ” طرح ضربتی “، ضمن مراجعه به مراکزی که گمان می رود کارگران افغان در آنها به کار مشغول باشند، این کارگران را شناسائی، بازداشت و اخراج می کنند. کارگران شناسائی شده را ابتدا به مراکز نامعلومی از قبیل اردوگاه و بازداشت گاه در مناطق مرزی منتقل می کنند و سپس به افغانستان باز می گردانند. در حال حاضر ۴۰۰ هزار از ۷۰۰ هزار کارگر افغان در استان تهران، ” غیرمجاز “ خوانده شده، که باید اخراج شوند. سه هزار کارگر افغان که در شهرداری تهران، در بخش خدمات شهری و زیر نظر پیمان کار خصوصی کاری کنند، در زمره ی این کارگران اند. طبق دستور شهردار تهران، تا پایان سال، هیچ کارگر افغان در شهرداری تهران فعالیت نخواهد کرد.

تعقیب و آزار و بازداشت گسترده ی کارگران و پناهجویان افغان در حالی صورت می گیرد که مطبوعات وابسته به رژیم نیز، پشت سر هم پیرامون تعداد شاغلین افغان در ایران، بزرگ نمائی و سوء تبلیغ می کنند. تیتراهای درشتی

در باره "افزایش جرم و جنایات افغان ها" چاپ می کنند و به اشاعه ی افکار و ایده های نژاد پرستانه می پردازند و برای آلوده ساختن اذهان توده های مردم، به تزریق سموم ناسیونالیستی به رگ و پیوند جامعه مشغول اند. هدف رژیم جمهوری اسلامی از چنگ زدن به این شیوه های کثیف و رذیلانه آن است که مردم را علیه بخشی از محروم ترین زحمتکشان جامعه ما که سالهای سال در کنار همدیگر کار و زندگی کرده اند، تحریک نموده و ضدیت آنها را نسبت به کارگران و پناهجویان افغان برانگیزد. رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی، همراه با پرتاب این تیرهای زهرآگین به سمت کارگران و پناهجویان افغان و اهانت و تحقیر آنها، در عین حال تلاش می کند مسئولیت بیکاری، اوضاع وخیم اقتصادی و دهها معضل اجتماعی دیگر را به گردن کارگران و پناهجویان افغان بیاندازد و توجیهی برای اقدامات جنایت کارانه خویش، یعنی اخراج کارگران و پناهجویان افغان بترشد. وزارت کار رژیم نیز عوامفریبانه چنین وانمود می سازد که با اخراج کارگران افغان، وضعیت اقتصادی مردم بهبود می یابد و معضل بیکاری نیز از میان برداشته می شود.

البته این نخستین بار نیست که جمهوری اسلامی به چنین حربه و دستاویزی متوسل می شود و به چنین اقدام جنایتکارانه ای دست می یازد. مرتجعین حاکم بر ایران در طول لااقل ده سال اخیر، چندین بار دست به این جنایت زده اند و در کمال بی شرمی، کارگران و پناهجویان افغان را عامل بیکاری جلوه داده اند و درمقیاس گسترده نیز آنان را اخراج کرده اند. آخرین نمونه آن در سال ۸۱ بود که دومیلیون کارگر و پناهجوی افغان، از ایران اخراج و به افغانستان عودت داده شدند. اما مردم ایران شاهد بوده اند که نه تنها بهبودی در وضعیت اقتصادی کارگران و سایر اقشار زحمتکش مردم ایران حاصل نشده است، نه تنها معضلات اجتماعی برطرف نشده و بیکاری کاهش نیافته است، بلکه اوضاع در تمامی این زمینه ها، بیش از پیش وخیم تر نیز شده است.

دروغ های بیشرمانه دستگاه حکومتی و تشدید اقدامات سرکوبگرانه علیه کارگران و پناهجویان افغان و اخراج گسترده آنها به بهانه ی نداشتن جواز اقامت، در حالی انجام می شود که کارگران افغان به عنوان بی حقوق ترین و محروم ترین بخش طبقه کارگر ایران، سالیان متمادی است در ایران به انواع کارهای سخت و دشوار، از چاه کنی و حفاری و راه سازی و ساختمان سازی گرفته تا کارهای سنگین کشاورزی و کار در بخش فاضلاب و خدمات شهری و کوره پزخانه و امثال آن مشغول بوده و بی برو برگرد، در تولید ثروت های اجتماعی کشور سهیم بوده اند. در حالی که طبقه سرمایه دار ایران نیروی کار این بخش از کارگران را به بهای بسیار بسیار ارزان خریده است و با خشونت و بیرحمی آنها را استثمار نموده است، اما برای این کارگران، هیچگاه نه حداقل حقوقی، نه بیمه و ساعات کار و حساب و کتابی در کار بوده است و نه قانون کاری وجود داشته است. سرمایه داران ایرانی، برده و ارزان این کارگران کار کشیده اند و از قبل نیروی کار ارزان آنها، سودهای هنگفتی نیز به جیب زده اند. صدها کارگر افغان در اعماق زمین در چهار گوشه ایران مدفون شده اند. صدها کارگر افغان که تنها نان آور خانواده بوده اند، در عمق چاه سقوط کرده اند، زیر آوار مانده اند و در حین کار، بی آن که کسی در قبال مرگ آنان مسئولیتی را پذیرفته و یا فکری به حال خانواده آنها کرده باشد، غریبانه جان باخته اند. کارگران افغان، در جهمی که طبقه سرمایه دار ایران و دولت حامی آنها برای کل کارگران و از جمله کارگران افغان درست کرده اند، همدوش کارگران ایران صبح تا شام جان می کنند تا لقمه نانی به دست آورند و با آن شکم خود و فرزندان خود را سیر کنند. کارگر، کارگر است ایرانی باشد یا افغان فرقی نمی کند.

همه ی آنها مجبور به فروش نیروی کار خویش اند و توسط طبقه سرمایه دار استثمار می شوند. کارگران افغان مقیم ایران، بخشی انفکاک ناپذیر از طبقه کارگر ایران محسوب می شوند. تمام تبلیغات سوء علیه کارگران افغان و برای ایجاد نفاق میان کارگران را باید خنثا ساخت. مردم نباید دروغ های دستگاه دولتی علیه کارگران افغان را باور کنند. بیکاری، زائیده نظام سرمایه داری ست. قتل، دزدی، اعتیاد، فحشاء و سایر معضلات اجتماعی، ریشه در مناسبات سرمایه داری حاکم دارد که ابعاد آن تحت حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی، به طرز هولناک و فاجعه باری افزایش یافته است. این، طبقات استثمارگر حاکم بر ایران و افغانستان و حامیان آنها هستند که مسبب اصلی بیکاری، جنگ، آوارگی و تمامی مصائب اجتماعی موجود هستند. کارگران افغان، خود، قربانی منافع استثمارگرانه این طبقات اند. اخراج کارگران و پناه جویان افغان، یک اقدام جنایتکارانه و ناقض حقوق اولیه پناهجویان است که وسیعا باید مورد اعتراض قرار بگیرد و محکوم شود. نباید گذاشت کارگران افغان، به جهنمی که به اجبار آن را ترک نموده و از آن گریخته اند، بازگردانده شوند. کارگران و پناه جویان افغانی باید از حقوق کامل یک شهروند ایرانی برخوردار شوند.

نقل از کار ۴۹۰ نیمه اول آذر ۸۵- سازمان فدائیان (اقلیت)